

Sygn. akt: I C 1188/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: sędzia Juliusz Ciejek

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Kosowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2022 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **K. G. i A. G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 95.359 zł 39 gr (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dziewięć groszy), płatną w 90 równych ratach miesięcznych po 1.059 zł 55 gr (jeden tysiąc pięćdziesiąt dziewięć złotych i pięćdziesiąt pięć groszy) każda, płatnych do dziesiątego każdego miesiąca poczynając od 1 stycznia 2023 r. z odsetkami umownymi w wysokości 2% w stosunku rocznym, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat cała suma stanie się natychmiast wykonalna wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty niespłaconej do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 6.000 (sześć tysięcy) zł,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

IV. zasądza od pozwanych na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 5.085 (pięć tysięcy osiemdziesiąt pięć) zł płatną w 5 równych ratach miesięcznych po 1.017 (jeden tysiąc siedemnaście) zł każda, płatnych do dziesiątego każdego miesiąca poczynając od 1 sierpnia 2023 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat cała suma stanie się natychmiast wykonalna.

Sygn. akt I C 1188/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15.09.2021 r. (data wpływu: 20 września 2021 r.) powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanych K. G. i A. G. na swoją rzecz kwoty 101.359,39 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 90.891,34 zł od dnia 12.11.2020 r. do dnia zapłaty.

Ponadto, powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych w kwocie 5.088,69 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanymi umowę pożyczki gotówkowej. Kwota udzielonej pożyczki wynosiła 187.800 zł, kwota odsetek umownych wynosiła 11.837,28 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez pozwanych wynosiła 199.637,28 zł. Pożyczka miała być spłacana w miesięcznych ratach w wysokości 2.772,24 zł, począwszy od dnia 20.11.2016 r. Pożyczka przez stronę pozwaną była spłacana z opóźnieniem. Ostatecznie, powód wypowiedział w

dniu 03.01.2020 r. umowę pożyczki, w związku z czym zobowiązanie pozwanych stało się natychmiast wymagalne i powód dochodzi drogą niniejszego pozwu należności z tego tytułu (pozew k. 2-7).

Z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 50v i k. 54).

Pozwani K. G. i A. G. w odpowiedzi na pozew oświadczyli, że uznają co do zasady roszczenie powoda i wnieśli o zawarcie z powodem ugody umożliwiającej spłatę zobowiązania w ratach, które nie zagrażą zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych ich rodziny tj. łącznie w kwocie 1000 zł miesięcznie. Na wypadek braku zgody powoda na spłatę zobowiązania w ratach na podstawie art. 320 k.p.c. wnieśli o rozłożenie przez Sąd zasądzonej kwoty na raty w kwocie 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazali, że na skutek niezależnych od nich okoliczności utracili zdolność do spłaty pożyczki na warunkach przewidzianych umową. Zwracali się do powoda o zmianę warunków spłaty stosownie do ich możliwości finansowych. Pozwani w miarę posiadanych możliwości dokonywali wpłat na poczet zadłużenia z osiągniętych zarobków, ponieważ przychody pozwanej z prowadzonej działalności gospodarczej wystarczały zaledwie na pokrycie kosztów prowadzenia działalności. W związku z wypowiedzeniem umowy powód otrzymał zwrot części składki ubezpieczeniowej. Pozwani wskazali, że znajdują się obecnie w trudnej sytuacji finansowej (odpowiedź na pozew k. 70-72).

Powód pismem z dnia 02.03.2022 r. cofnął powództwo z zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 6.000 zł jednocześnie wnosząc o zasądzenie pozostałej kwoty 95.359,29 zł wraz z dalszymi odsetkami:

- od kwoty 90.891,34 zł od dnia 12.11.2020 r. do dnia 05.01.2021 r.,
- od kwoty 89.891,34 zł od dnia 06.01.2021 r. do dnia 03.02.2021 r.,
- od kwoty 88.891,34 zł od dnia 04.02.2021 r. do dnia 04.03.2021 r.,
- od kwoty 87.891,34 zł od dnia 05.03.2021 r. do dnia 05.05.2021 r.
- od kwoty 86.891,4 zł od dnia 06.05.2021 r. do dnia 04.06.2021 r.,
- od kwoty 85.891,4 zł od dnia 05.06.2021 r. do dnia 07.07.2021 r.,
- od kwoty 84.891,4 zł od dnia 08.07.2021 r. do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych w kwocie 6.370,69 zł.

Powód wskazał, że nie wyraża zgody na ustalenie ratalnego sposobu regulowania zobowiązania. Zastosowanie przez Sąd art. 320 k.p.c. naruszyłoby słuszny interes powoda, jako wierzyciela. Wskazał, że jeżeli Sąd uwzględniłby wniosek pozwanych dotyczący rozłożenia świadczenia na raty wnosi o:

- zasądzenie dalszych odsetek bez ich ograniczenia do dnia zapłaty,
- przy ustaleniu ilości rat miesięcznych, ustalenie maksymalnego terminu do spłaty roszczenia do października 2022 r., ponieważ zawierając umowę strony ustaliły, że do tego czasu pożyczka zostanie spłacona w całości,
- wpisanie zastrzeżenia w treści wyroku, iż niespłacenie którejkolwiek z rat spowoduje wymagalność całości roszczenia.

(pismo powoda – k. 109-110)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani A. G. i K. G. w dniu 4 października 2016 r. zawarli z powodem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...).

Przedmiotem powyższej umowy było udzielenie pozwanym pożyczki w kwocie 187.800 zł na okres od 04.10.2016 r. do 20.10.2022 r. (§1 ust. 1 umowy). Bank był upoważniony do pobrania z kwoty udzielonej pożyczki kwoty na sfinansowanie kosztów składki ubezpieczeniowej w kwocie 37.800 zł (§ 1 ust. 2 umowy). Do dyspozycji pożyczkobiorców pozostała kwota 150.000 zł (§ 1 ust. 3 umowy). Zgodnie z § 1 ust. 4 umowy oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi 2.00% w stosunku rocznym i jest stałe w okresie obowiązywania umowy. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki za cały okres kredytowania wynosiła 11.837,28 zł. W § 1 ust. 7 umowy wskazano, że całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorców ustalona szacunkowo na dzień zawarcia umowy wynosiła 199.637,28 zł.

Zgodnie z oświadczeniem pożyczkobiorców wypłata kredytu miała nastąpić przelewem, nie później niż w terminie 3 dni na wskazane przez nich rachunki bankowe (§ 3 ust. 1 umowy).

Splata pożyczki miała nastąpić wraz z odsetkami w 72 ratach miesięcznych płatnych do 20 każdego kolejnego miesiąca po uruchomieniu pożyczki, począwszy od 20.11.2016 r. Miesięczna wysokość raty spłaty miała wynosić 2.772,74 zł. Pożyczkobiorcy mieli dokonywać spłaty na rachunek na spłatę rat o numerze (...), który został założony w celu obsługi pożyczki (§ 1 ust. 8 i ust. 9 umowy).

Zgodnie z § 1 ust. 15 umowy w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki Bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego. Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny, na dzień zawarcia umowy wynosi 14% w stosunku rocznym i jest równe dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie) określonych w art. 481 k.c. W razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia (§ 1 ust. 17 umowy).

W § 2 umowy zostały zawarte postanowienia dotyczące umowy o kartę kredytową.

(dowód: umowa – k. 12-14, Tabela opłat i prowizji – k. 15, oświadczenie pożyczkobiorców – k. 15v, oświadczenie w zakresie przetwarzania danych w celach marketingowych – k. 16, wnioski o zawarcie umowy indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorcy – k. 16v, oświadczenie o ustanowieniu uposażonego/uprawnionego z umowy ubezpieczenia dla pożyczkobiorców – k. 17, ogólne warunki indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorców – k. 17v-20, oświadczenie klienta o niespłaconych zobowiązaniach kredytowych – k. 20v, upoważnienie – k. 23v, formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego – konsumpcyjny kredyt gotówkowy – k. 24-25, harmonogram spłat – k. 25v-26, potwierdzenie przelewu – k. 111-113, zeznania powodów – k. 122v-123)

W dniu zawarcia umowy pożyczki pozwana prowadziła działalność gospodarczą, zaś pozwany zatrudniony był na stanowisku asystent-policjant. Ponadto, pozwana nie miała zaległości w regulowaniu należności publicznoprawnych.

(dowód: wydruk (...) dot. pozwanej – k. 21 oraz k. 90-93, zaświadczenie o wysokości zarobków dot. pozwanego – k. 22, zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek – k. 21v, zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości – k. 22v-22, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – k. 23, dokumenty finansowe powodów – k. 26v-29)

W odpowiedzi na wnioski pozwanych z dnia 27.12.2018 r. dotyczący zmiany warunków spłaty udzielonej pożyczki powód odmówił ich zmiany. Ponownie, w dniu 28.01.2019 r. pozwani zwrócili się do powoda z wnioskiem o zmniejszenie wysokości rat oraz wydłużenie okresu spłaty. Powód, w odpowiedzi na wnioski pozwanych wyraził zgodę na zawieszenie spłaty pożyczki przez pozwanych na okres 6 miesięcy.

Pismem z dnia 22.11.2019 r. powód wezwał pozwanych do zapłaty zaległości w spłacie pożyczki, wyznaczając termin 14 dni roboczych na uregulowanie należności, jednocześnie informując o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Następnie, w dniu 03.01.2020 r. powód skierował do pozwanych oświadczenie o wypowiedzeniu umowy.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 15.01.2019 r. – k. 87, potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia – k. 86, pismo pozwanego z dnia 13.02.2019 r. – k. 88-89, wezwanie do zapłaty z dnia 22.11.2019 r. – k. 32-33, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – k. 34-35)

Powód otrzymał w dniu 02.03.2020 r. otrzymał od ubezpieczyciela zwrot części składki w wysokości 16.514,73 zł. Kwota ta została zaliczona na poczet spłaty należności pozwanych.

Powód w dniu 11.11.2020 r. wystawił wyciąg bankowy, zgodnie z którym niespłacone i wymagalne zadłużenie na ten dzień wynosiło 101.359,39 zł i obejmowało:

- należność główną z tytułu niespłaconego kapitału w kwocie 90.891,34 zł,
- odsetki za okres od dnia 04.10.2016 r. do dnia wystawienia wyciągu tj. 11.11.2020 r. w kwocie 9.186,05 zł,
- koszty, opłaty, prowizje w kwocie 1.282,00 zł.

(dowód: wyciąg bankowy – k. 40-41)

Po wystawieniu wyciągu przez powoda, pozwani dokonali spłaty należności w łącznej wysokości 6.000 zł.

(okoliczność bezsporna)

Pozwana A. G. w dniu 27.04.2019 r. zawiesiła prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą. Obecnie jest zatrudniona na ¼ etatu i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 600 zł netto, pozwany zaś jest żołnierzem zawodowym i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w wysokości 6.100 zł netto. Między pozwanymi została ustanowiona rozdzielnosc majątkowa małżeńska po 2019 r.. Poza zobowiązaniem wobec powoda, pozwany posiada zaległość z tytułu innych zobowiązań kredytowych w łącznej kwocie ok. 120.000 zł – dokonują miesięcznie spłaty w wysokości 3.600 zł. Pozwana zaś posiada zadłużenie wobec ZUS na kwotę 20.000 zł oraz wobec Urzędu Skarbowego. Ponadto, prowadzone są wobec pozwanej dwa postępowania egzekucyjne każde na kwotę 30.000 zł. Otrzymują świadczenie 500 plus na dzieci (1000 zł miesięcznie). Pozwany w styczniu 2023 r. wyjeżdża na misję na Łotwę co zwiększy miesięczny dochód rodziny – za półroczną misję otrzyma kwotę w wysokości 50.000 zł. Pozwani mają na utrzymaniu dwójkę dzieci, z czego córka mieszka w O. gdzie uczęszcza do szkoły.

(dowód: wydruk (...) dot. pozwanej – k. 90-93, potwierdzenie przelewów dot. wynagrodzenia pozwanego – k. 73-76, potwierdzenie przelewu z MOPS – k. 77, przelewy potwierdzające wydatki pozwanych – k. 78-84, umowa o pracę – k. 85, wyciąg z rachunku bankowego pozwanego – k. 94-98, zeznania powodów – k. 122-123)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych powództwo podlegało uwzględnieniu w znacznej części. Podlegało ono oddaleniu jedynie częściowo w zakresie żądanych odsetek od zasądzonej należności. Ponadto, postępowanie zostało również w części umorzone tj. co do kwoty 6.000 zł czyli w zakresie w jakim powód cofnął powództwo. Powód wykazał zasadność jak i wysokość dochodzonego przez siebie roszczenia.

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone do akt sprawy, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała oraz zeznania pozwanych nie stwierdzając podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było zawarcie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) oraz wypowiedzenie umowy przez powoda z uwagi na zaległość w spłacie zobowiązania przez pozwanych. Pozwani nie kwestionowali roszczenia powoda co do zasady, a jedynie co do wysokości w zakresie kwoty 6.000 zł uiszczonej przez nich po 11.11.2020 r. tj. po wystawieniu wyciągu bankowego, na podstawie którego została określona wysokość zadłużenia. Ponadto wskazywali, że powód otrzymał zwrot części składki ubezpieczeniowej w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki i kwota ta powinna zostać zaliczona na poczet spłaty zobowiązań przez pozwanych. Pozwani w toku postępowania podnosili, że są gotowi w dalszym ciągu regulować należność wobec powoda, ale w innej wysokości miesięcznej niż dotychczas w związku z czym wniesli na podstawie art. 320 k.p.c. o rozłożenia świadczenia na raty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 720 § 1 k.c. umowę pożyczki rozumie się jako umowę, w której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się do zwrotu tej samej ilości pieniędzy. Dodatkowo, stosownie do art. 78 ustawy Prawo bankowe, do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu. Nie ulega wątpliwości, że strony łączyła właśnie taka umowa, co zresztą nie było w toku postępowania kwestionowane.

Umowa w § 1 ust. 17 umowy przewidywała, że w przypadku gdy pożyczkobiorcy będą pozostawać w opóźnieniu w zapłacie dwóch pełnych rat, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Jak wynika z przedłożonych dokumentów finansowych przez powoda, pozwani pozostawali w opóźnieniu w płatności o jakim mowa wyżej, w związku z czym umowa została skutecznie im wypowiedziana. Również skuteczność wypowiedzenia umowy nie była przez stroną pozwaną kwestionowana.

Odnosząc się do zarzutu pozwanych dotyczącego otrzymania przez powoda części składki ubezpieczeniowej, która powinna zostać zaliczona na poczet spłaty należności, uznać należy, że zarzut ten w okolicznościach niniejszej sprawy okazał się niezasadny. Powód przyznał, że faktycznie otrzymał w dniu 02.03.2020 r. zwrot składki ubezpieczeniowej w kwocie 16.514,73 zł i zaliczył tą kwotę na poczet spłaty należności przez pozwanych. Zwrot ten został uwzględniony już w wyciągu bankowym z dnia 11.11.2020 r. i odpowiednio zostało zmniejszone zadłużenie pozwanych. W związku z tym, zarzut pozwanych okazał bezzasadny.

Drugi zarzut pozwanych dotyczący wysokości ich zobowiązania odnosił do uiszczonych przez nich kwot po wystawieniu wyciągu bankowego z dnia 11.11.2020 r., a nie uwzględnionych w treści pozwu. Twierdzenia pozwanych okazały się zasadne. Powód przyznał, że pozwani uiszcili łączną kwotę 6.000 zł w związku z czym cofnął powództwo w tym zakresie. W związku z tym, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w części dotyczącej cofniętego powództwa, o czym orzekł **w punkcie II sentencji wyroku.**

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że roszczenie powoda w zakresie należności głównej jest zasadne w całości i z tych względów – na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 471 k.c. orzekł jak **w punkcie I sentencji wyroku.** W ocenie Sądu powód wykazał, iż zadłużenie dochodzone niniejszym pozwem wynosi łącznie 95.359,39 zł i jest rzeczywistym zadłużeniem pozwanych, które nie zostało przez nich spłacone. Nadto, od wskazanej kwoty kapitału należały się odsetki w wysokości odsetek umownych w wysokości 2% w stosunku rocznym (czyli w wysokości wynikającej z umowy - § 1 ust. 4 umowy).

Pozwani wniesli na podstawie art. 320 k.p.c. o rozłożenie świadczenia na raty. Zgodnie z powołanym przepisem „W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.” Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 09.04.2015 r. sygn. akt II CSK 409/14 instytucja ta może zostać zastosowana wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach „Przepis art. 320 KPC upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że w danej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony; decydują o tym okoliczności konkretnej sprawy. W zasadzie chodzi o okoliczności dotyczące pozwanego dłużnika, jego sytuację osobistą, majątkową, finansową, rodzinną, które powodują, że nierealne jest spełnienie

przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową. Rozważając rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, sąd orzekający nie może jednak nie brać pod rozwagę sytuacji wierzyciela. Również jego trudna sytuacja majątkowa może bowiem co do zasady przemawiać przeciwko rozłożeniu zasądzonego świadczenia na raty, ponieważ sąd nie powinien działać z pokrzywdzeniem wierzyciela”. W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie zachodzą wyjątkowe okoliczności, która pozwalają zastosować wobec pozwanych dobrodziejstwo przepisu art. 320 k.p.c. Przede wszystkim, pozwani początkowo regularnie dokonywali spłaty rat udzielonej pożyczki, a w sytuacji gdy ich sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu (ze względu na utratę płynności w prowadzonej przez pozwaną działalności gospodarczej) zwrócili się do pozwanego o zmianę warunków umowy pożyczkowej. Pozwani wnosili wówczas o zmniejszenie miesięcznej raty oraz wydłużenie okresu spłaty, co się spotkało z odmową ze strony powoda. Jak wynika z zeznań pozwanych ich sytuacja finansowa istotnie pogorszyła się ze względu na zmniejszenie przychodu z prowadzonej przez pozwaną działalności gospodarczej i z tego powodu nie mogli dokonywać spłaty zobowiązania w dotychczasowej wysokości. Pozwani posiadają również zobowiązania wobec innych podmiotów i dokonują miesięcznej spłaty na ich rzecz w kwocie 3.600 zł. Powyższe świadczy również o tym, że pozwani nie uchylają się przed spłatą zobowiązań. Ponadto, w odpowiedzi na pozew nie kwestionowali roszczenia powoda i od samego początku dążyli do ugodowego zakończenia sprawy, a ostatecznie do rozłożenia świadczenia na raty przez Sąd. Powyższe okoliczności wskazują na to, że pozwani mimo trudnej sytuacji materialnej chcą regulować swoje zobowiązania w takim stopniu w jakim jest to możliwe. Ponadto, należy mieć na uwadze że pozwani posiadają dzieci, co wiąże się również z koniecznością ponoszenia większych kosztów miesięcznych – córka pozwanych uczęszcza do szkoły poza miejscem zamieszkania pozwanych, zaś syn do przedszkola. Pozwani, jak wskazali w swoich zeznaniach podjęli decyzję o tym, że pozwany w styczniu wyjedzie na misję i osiągnie z tego tytułu dodatkowy dochód (50.000 zł w ciągu 6 miesięcy), który pozwani na zmniejszenia zadłużenia u wierzycieli, w tym powoda. Jednocześnie, Sąd wziął pod uwagę sytuację strony powodowej, która nie wyrażała zgody na rozłożenia świadczenia na raty, wskazując że sytuacja finansowa pozwanych nie daje gwarancji, że pozwani zrealizują obowiązek spłaty na podstawie nowych warunków. W ocenie Sądu, rozłożenie należności na raty nie spowoduje pogorszenia się w sposób istotny sytuacji finansowej powoda, jak również nie zachwieje jego wypłacalności czy też pozycji na rynku bankowym. Umożliwienie pozwanym spłaty zobowiązania w ratach będzie stanowiło szansę dla pozwanych na ustabilizowanie swojej sytuacji życiowej i finansowej, a z drugiej strony powód będzie otrzymywał regularną spłatę zobowiązania. Jednocześnie wskazać należy, że Sąd uwzględniając interes powoda wprowadził do treści sentencji wyroku zastrzeżenie, że w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat cała suma stanie się natychmiast wykonalna wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty niespłaconej do dnia zapłaty (czyli w wysokości wynikającej z umowy - § 1 ust. 15 umowy). Jeżeli pozwani zaniechają realizacji wyroku, a więc opóźnią się z spłatą chociażby jednej raty, powód będzie mógł egzekwować całą zasądzoną kwotę wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych. Jedynie od pozwanych zależy więc, czy skorzystają z możliwości spłaty roszczenia w ratach czy też nie będą realizować wyroku, a powód będzie mógł podjąć natychmiastową egzekucję całej należności. W ocenie Sądu zastosowanie art. 320 k.p.c. w okolicznościach niniejszej sprawy jest zasadne. Pozwani pierwszą ratę będą zobowiązani spłacić do dnia 01.01.2023 r. Sąd uznał, że wyznaczenie pierwszej spłaty na tą datę jest uzasadnione planami zawodowymi pozwanego (wyjazdem na misję), co zwiększy istotnie możliwości finansowe pozwanych, a ponadto pierwszeństwem należności obejmującej koszty procesu, o czym będzie jeszcze mowa poniżej.

W ocenie Sądu zastosowanie w realiach niniejszej sprawy instytucji art. 320 k.p.c. spowoduje, że wyrok w niniejszej sprawie będzie skutecznie realizowany i zabezpiecza interes obu stron postępowania – powód uniknie bezskutecznej egzekucji, pozwani uzyskają możliwość regulowania swoich zobowiązań.

Sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim dotyczył części odsetek, o których zasądzenie wnosił powód. Powód wniósł o ostatecznie o zasądzenie kwoty 95.359,29 zł wraz z dalszymi odsetkami:

- od kwoty 90.891,34 zł od dnia 12.11.2020 r. do dnia 05.01.2021 r.,

- od kwoty 89.891,34 zł od dnia 06.01.2021 r. do dnia 03.02.2021 r.,
- od kwoty 88.891,34 zł od dnia 04.02.2021 r. do dnia 04.03.2021 r.,
- od kwoty 87.891,34 zł od dnia 05.03.2021 r. do dnia 05.05.2021 r.
- od kwoty 86.891,4 zł od dnia 06.05.2021 r. do dnia 04.06.2021 r.,
- od kwoty 85.891,4 zł od dnia 05.06.2021 r. do dnia 07.07.2021 r.,
- od kwoty 84.891,4 zł od dnia 08.07.2021 r. do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W związku z zastosowaniem art. 320 k.p.c., stosując się do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15.12.2006 r. o sygn. akt III CZP 126/06 „Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 KPC ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22.9.1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.”, Sąd nie zasądził odsetek zgodnie z wnioskiem powoda. Należy mieć na uwadze, że zastosowanie art. 320 k.p.c. skutkuje tym, że termin spełnienia świadczenia ulega zmianie i tym samym pozwani nie pozostają w opóźnieniu w związku z pierwotnie wyznaczonym terminem spłaty. W związku z powyższym Sąd oddalił żądanie powoda o zasądzenie odsetek

- od kwoty 90.891,34 zł od dnia 12.11.2020 r. do dnia 05.01.2021 r.,
- od kwoty 89.891,34 zł od dnia 06.01.2021 r. do dnia 03.02.2021 r.,
- od kwoty 88.891,34 zł od dnia 04.02.2021 r. do dnia 04.03.2021 r.,
- od kwoty 87.891,34 zł od dnia 05.03.2021 r. do dnia 05.05.2021 r.
- od kwoty 86.891,4 zł od dnia 06.05.2021 r. do dnia 04.06.2021 r.,
- od kwoty 85.891,4 zł od dnia 05.06.2021 r. do dnia 07.07.2021 r.,
- od kwoty 84.891,4 zł od dnia 08.07.2021 r. do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, o czym orzekł jak **w punkcie III sentencji wyroku.**

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. poprzez obciążanie pozwanych obowiązkiem ich zwrotu na rzecz powodów w całości. Powód nieznacznie uległ swemu roszczeniu w zakresie żądań odsetkowych, w związku z tym zasadnym było obciążanie pozwanych zwrotem kosztów postępowania w całości.

Koszty procesu po stronie powoda obejmowały uiszczoną opłatę od pozwu (opłata uiszczona w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 1.267 zł oraz opłata w kwocie 3.801 zł wniesiona na rachunek bankowy Sądu Rejonowego w Giżycku) oraz opłata za pełnomocnictwa (17 zł).

O odsetkach od zasądzonych kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Z tych samych przyczyn, które zostały wcześniej omówione Sąd na podstawie art. 320 k.p.c. rozłożył zapłatę kosztów procesu na 5 równych rat, z terminem płatności od 01.08.2023 r. Podobnie jak w zakresie należności głównej, zostało wpisane w sentencję wyroku zastrzeżenie o tym, iż brak spłaty którejkolwiek z rat spowoduje natychmiastową wymagalność całej sumy.

Z tego względu Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 5.085 zł, o czym orzekł jak w punkcie IV sentencji wyroku.